

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1845-03-22)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1845-03-22)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 274. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0115.pdf (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann til Grundtvig.
Sorø. d. 22de Marts 184.5.

Kjære Grundtvig!

Glædeligt Nyaar! og glædelig Paaske! Vi har endnu ikke haft et Ord fra hverandre i dette nye Aar, og $\frac{1}{4}$ af det er dog næsten forløbet. Det kan dog nok være min Skyld, uagtet jeg skrev sidst; thi jeg kunde jo derfor gjerne have skrevet igjen. Eller — hvad værre var end Dovenskab — jeg kunde jo maaske netop ved mit sidste Brev — rigtignok mod Sædvane — have gjort dig lidt gnaven — vred vil jeg ikke sige, for saa haaber jeg, du ikke havde holdt. Tand for Tunge; men jeg husker nok, der faldt mig nogle Spasord af Pennen i Anledning af din „Bragesnak“, af det Slags, som du aldrig optager vrangt, naar det kommer lige ud af Munden, men som maaske kan have klinget dig fortrædelig gennem Pennen, Hvorom alting er, jeg længes efter at høre et venligt Ord fra dig, og da jeg ikke kommer ind til Kjøbenhavn i denne Paaskeferie, men først til det bliver rigtig Foraar, — vil jeg ikke opsætte at faa den lange Tavshed brudt.

Hvad siger du om Resolutjonen om Salmebogsagen? Den kan maaske forhale en ny Salmebogs frie Benyttelse noget; men har Folket Lyst til den, kommer den nok i Brug, naar vi først har den. Gaar det rask frem med Arbejdet? Prøvehæftet syntes jeg i det hele taget godt om. Hvad mine egne Salmer angaar, var der kun én, som jeg ikke kunde finde mig i Forandringerne med eller rigtig se Grunden dertil (neml. „Der er et helligt Værge“). Naar de levende Forfattere vidste, hvilke Salmer man vil optage og hvilke Forandringer man ønsker, var det vel rigtigst, at de gjorde det selv. Om hvad der er Smagssag, er det vel vanskeligt at blive fuldkommen enig med en hel Komité; men hvad der er en bibelsk, teologisk eller kirkelig Grund for, maatte man let kunne blive enig om.

Hvorledes staar det med Baptistsagen og navnlig med Kierkegaards Sag i den Anledning? Han blev syg paas. 275Prædikestolen Skærtorsdag, og jeg er ikke uden Uro for ham: Spændingen, han gaar i, angriber ham og kan let have Indflydelse paa Sygdommen. Sagen selv er af ingen ringe kirkelig Betydning, og jeg vil haabe, Kongen finder en Udvej. — Om Sorø har han endnu ikke villet udtale et offentligt bestemt Livsord, — og for Undergangen arbejdes der vel saa jævnlig. — Over de tyske Historier faa vi nok alle graa Haar, naar vi ikke alt har dem. Det forekommer mig dog alt for ynkeligt, naar „Fædrelandet“ jamrer over en enkelt Tyskers (Arndts) Skjælden paa Dansken. — Din Ordsprogs-samling har jeg endnu ikke set, men jeg fornøjer mig til den.

Jeg har faaet mere, end jeg ventede, at bestille med at gennemse og ordne den sidste Afdeling af mine samlede Skrifter, men gjøres skulde det dog en Gang. Jeg var til Freds, du vilde paatage dig at ordne en Samling af dine Skrifter; — jo længer man opsætter det, jo vanskeligere bliver det, og skal en anden gjøre det efter os, bliver det næppe efter vort Sind.

Steffens fik dog nok sluttet sit „Was ich erlebte“; det sidste Bind har jeg ikke set. Mon han selv kjendte Betydningen af hans Impuls paa vor Litteratur? i de sidste 30 Aar var den ham vel temmlig fremmed.

Naar kan vi vente Slutningen af din Verdenshistorie? Nu gjør vel Salmerne Standsning deri. Jeg ser, du staar nu smukt ved Siden af Clausen, blandt Heroerne for den skandinaviske Idé. Hvad vor Ungdom vil med den, var imidlertid næppe din Mening, eller hvad vort Aarhundrede uden en virkelig Ulykke kunde realisere. Det oldnordiske Kostume, man nu vil give disse Sympatier, ser mig ogsaa noget for maskeradeagtig ud, til at jeg tør tro paa Sandheden i dette Fænomen. Paa den Maade er det vist ikke, at Nordens Aand skal blive levende i den nye Tid; det er mig, som naar Tyskerne vil kalde Hermanstiden tilbage ved Skjæg og Vild-mandskøller. Det er derfor heldigt, at Ungdommen tager nogle Graahaars-Skandinaver med i Lavet. — Har Skandinavismens. 276slaaet „Danske Samfund“ ihjel, eller sover det kun? jeg har ikke længe hørt nogen Lyd fra det. De smaa Visebøger vare dog et nemt og heldigt Middel til at udbrede folkelig Sang; i Forbindelse med Sangforeninger kunde Samfundet maaske udrette en Del i denne Retning. Svends Kæmpevise-Samling vil jeg bede dig purre ham for, og bringe ham Tak for Fortsættelsen af de skotske og engelske Viser.

Kjærlig Hilsen til dig og alle dine, saa vel fra Lucie — hun holder sig, Gud ske Lov, ret brav i Vinter; hun har nu faaet en Altertavle færdig: Kristus, som fremviser et Barn for Disciplene, da de spørge om Rangen i Guds Rige, — som fra din

hjærtelig hengivne
B. S. Ingemann.

Af nyt kan jeg tilføje, at Hauch har en ny Roman under Pressen, som skal til Dels være stilet mod Hegelianismen.